

משנה – פסחים

פרק ז - משנה ז

הפסח שנזרק דמו, ואחר כך נודע שהוא טמא, הציץ מרצה. נטמא הגויף, אין הציץ מרצה, מפני שאמרו, הנזיר ועושה פסח, הציץ מרצה על טמאת הדם, ואין הציץ מרצה על טמאת הגויף. נטמא טמאת התהום, הציץ מרצה:

פרק ז - משנה ח

נטמא שלם או רבו, שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה {יט}. נטמא מעוטו, והנותר, שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן מעצי עצמן. הציקנין שורפין אותו לפני הבירה, בשביל להנות מעצי המערכה:

פרק ז - משנה ט

הפסח שייצא או שננטמא, ישרף מיד. נטמאו הבועלים או שמתו, תעבר צורתו וישרף בששה עשר. רבי יוחנן בן ברוקא אומר, אף זה ישרף מיד, לפי שאין לו אוכלין:

פרק ז - משנה י

העצמות, והגידין, והנותר, ישרפו בששה עשר. חל נשה עשר להיות בשבת {כג}, ישרפו בשבעה עשר, לפי שאין דוחין לא את השבת ולא את יום טוב: